

DISCURS DE SINICHI SUZUKI A LES NACIONS UNIDES

A l'octubre del 68 davant de l'assemblea de les Nacions Unides a Nova York em dirigisc als ací presents perquè prenguen en consideració la necessitat d'una política mundial per al correcte desenvolupament, l'educació i l'atenció de la infància. Explicaré com cada xiquet està influenciat pel seu ambient des del moment del naixement i com cada u d'ells pot ser ajudat en el seu creixement.

Alguns sostenen que una persona, com resultat de la seua herència genètica, serà músic, actor, escriptor, i que el talent és innat i de tant en tant ix un “geni natural”. Des de fa algun temps jo crec, i amb mi ho creuen cada vegada mes hòmens de ciència, que açò no és així. Entre tots els xiquets que han rebut el mateix miracle de la vida i la capacitat de viure, és trist pensar en aquells que han crescut en un mal ambient, que des del primer moment han rebut una educació inadequada, sense estímuls ambientals beneficiosos, i que gent desconsiderada jutja ja nascuts amb les carències derivades de la seua educació.

No hi ha dubte que la gent naix amb diferències fisiològiques hereditàries, però crec que l'habilitat d'una persona creix i es desenvolupa segons els estímuls que provenyen de l'exterior.

Els xiquets que van nàixer en els orígens dels temps, i els xiquets nascuts hui en dia, partixen del mateix punt i reben els estímuls ambientals del seu món, convertint-se en adults adaptats a este món.

El destí dels xiquets es troba en les mans dels seus pares. Es tracta d'una responsabilitat tan fascinant, com decisiva, perquè els xiquets deprenen cada cosa per al seu creixement del món que els rodeja.

En cada país del món existixen hui innumerables pares que ignorant la importància d'una educació adequada, formen personalitats pobres i desencarrilades. És un dels problemes més urgents del nostre temps i es presenta com l'autèntic forat negre de la humanitat. Si es té en compte el rol decisiu que estos futurs ciutadans del món exercitaran, no s'arriba a comprendre perquè les nacions deixen de costat un treball tan decisiu.

Quan ens donem compte que els xiquets poden créixer de formes molt diferents, queda clar que la forma d'ajudar-los a créixer es fa responsabilitat de tots els adults del món.

Fa cinquanta anys vaig caure en el compte amb meravella, del fet que els xiquets en cada lloc del món parlen fàcilment la seua llengua materna, cosa que requerix un gran nivell d'habilitat. A pesar d'este fet alguns d'estos xiquets trauen notes baixes en el col·legi. Perquè? Què vol dir açò?. Ja açò demostra que hi ha formes i formes d'educar. Vaig començar a aprofundir en este descobriment per mitjà de la posada en pràctica del mètode de la "llengua materna", que es basa sobre estos punts:

1-Les condicions ambientals i la seua influència sobre el xiquet noutat, fins que s'acostuma als sons de la seua "llengua mare".

2-L'aprenentatge dels primers sons a través de la repetició constant. Com es fa amb "...mamà, mamà ,,,,"

3-El reforç quotidià dels pares quan el xiquet ha començat a parlar.

4-El progrés natural a través de la pràctica quotidiana.

5-L'habilitat amb què els pares generen entusiasme en el xiquet, i la felicitat que el xiquet troba en l'adquisició de les seues noves habilitats.

Com a resultat he après que el mètode natural d'ensenyar la llengua materna al xiquet és un procés educatiu meravellós, per raons de millora hauria de canviar-se l'educació tradicional en funció d'este descobriment.

Com es podrien desenvolupar les habilitats humanes amb este mètode! Un ambient millor, habilitat exercitada amb entusiasme, alegria en la pràctica i més pràctica! Segurament el mètode de la llengua materna és el major exemple de desenvolupament de les habilitats humanes.

M'agradaria molt que els professors i educadors estudiaren el mètode de la llengua materna, no sols en l'educació musical, també en totes les branques de l'aprenentatge.

Porte ja quasi uns cinquanta anys d'esforços en esta direcció, però com un ciutadà més puc fer molt poc, només puc mostrar el fenomen de la llengua materna a través del mètode SUZUKI.

Pares, estudiosos i educadors professionals poden fer una gran labor de guia per canviar el món. M'agrada pensar que açò podrà succeir en el segle XXI

SINICHI SUZUKI, President de "Talent Education Research Institute"